

תת"ע 7515/08 - נאסר מזאריב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7515-08-17 מדינת ישראל נ' מזאריב
תיק חיזוני: 11210320658

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	נאסר מזאריב
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 31.10.17 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירות של נהייה ללא רישיון רכב תקף ואי צוות אותה שניתן ע"י שוטר במדים, ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה בפועל של 3 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 2,500 ₪.
3. ב"כ המבוקש טعن כי פסק הדין נמסר למבקש כשבועיים לפני הגשת הבקשה לביטול פסק דין. טען כי ישתן והזמןה לדין ומשמעותם בית המשפט הגיעו לאדם אחר הנושא אותו שם או שם דומה לשם המבוקש שכן מדובר בשם נפוץ בכפר בו מתגורר המבוקש. טען כי המבוקש כופר באשמה ואין לו מושג אודות פרטי האישום המוחשיים לו והדבר נודע לו רק לאחר קבלת פסק הדין. טען כי המבוקש אדם בן 56, בעל משפחה, נכה בשיעור של 100% ומתќאים מקצבת נכות. טען כי המבוקש נמצא בהליך פש"ר וחובבו עומד על 8-7 מיליון ₪ וצירף מסמכים אודות מצבו הכלכלי. לאור האמור ביקש כי ינתן למבקש יומו בבית המשפט.
4. המשיבה התנגדה לבקשתו וטענה כי הבקשה הוגשה בשינוי רב ממועד מתן פסק הדין. טענה כי המבוקש זהה במועד ביצוע העבירה באמצעות רישיון נהיגה ותמונה. לאור האמור ביקשה לדוחות הבקשה.

- .5. לאחר ש שקלתי טענות הצדדים החלטתי לדוחות הבקשה.
- .6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהוורתה פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 01/9142 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 37709/2013 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
- .7. מעיון בטופס "זמןנה לדין וכותב אישום" עולה כי הוא נמסר לידי של המבוקש, במקום ביצוע העבירות וכי המבוקש סירב לחתום עליו. המבוקש זהה במקום באמצעות רישוי הנהיגה ותמונה ומכאן, שהמבקר ידע אודות הדיון ומנסיבותו שלו בחר שלא להתיאץ לדין כנדרש. טענתו של המבוקש כי "אין לו מושג אודות פרטיה האישום המוחשיים לו" תמורה וטענתו כי לא קיבל את הזימון לדין בדוור בשל הבלבול עם אדם אחר הנושא את שמו, כלל אין רלוונטיות.
- .8. המבוקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הורתה פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית ביצוע העבירה המוחסת לו.
- כפי שופסק לאחרונה בעפ"ת 18-01-71874 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין ذי בטענות כפירה כללית וכולנית כדי להראות כי נגרם למבוקש עיוות דין. על המבוקש היה לפרט טענותיו העובדיות ולביס טענותיו בריאות, ככל שישן.
- .9. מעבר לכך, נתתי דעתך לנسبתו האישיות של המבוקש אך מצאתי כי העונשים שנגזרו על המבוקש אינם חריגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירות מסווג זה.
- .10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחתה.
- בשים לב לדחיתת הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.
- הנאשם **ישלם הכנס האמור בגין הדין עד ליום 18.4.22 על פי שובר שיונפק לו** בנסיבות בית המשפט.
- הפסילה למשך 3 חודשים האמורה בגין הדין תחל לא יאוחר מיום 18.4.22 בשעה 09:00 אך תחושב נגד הפקדה. בית המשפט מסביר למבוקש כי עליו להפקיד את רישוי הנהיגה שלו בנסיבות בית המשפט ואם אין בידי רישוי הנהיגה תקין, עליו להפקיד תצהיר ערוץ כדין.

.12 המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ח, 27 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.